

har ønsket, at denne Mand, som ved en jævn, sund og god Annuælsning har gjort megen Nytte, fik en saadan Understøttelse af denne Konto, at han uden at opslides i sin daglige trælsomme Gjerning som Bærer kunde offere noget mere Tid til Anvendelsen af det Talent, der er givet ham, i hvilken Grad man end vil vurdere det, han har ganske vist Talent, navnlig i den af mig antydede Retning (Afskydelse af Winther). Der kan naturligvis være forskellige Meninger om, hvorvidt hans Talent er stort eller ikke, men at han har Talent, er vist. Man har altsaa ønsket, at han igjennem en saadan Understøttelse kunde bevare sine Kræfter til Nytte i den Retning, hvor det ganske vist er anvist ham at kunne gjøre det. Udvalget — jeg tror, det er hele Udvalget — maa derfor antage, og tror i den Henseende at være i Overensstemmelse med den ærede Minister, at det vilde være ønskeligt, om vedkommende Mand i Fremtiden maatte kunne faae en passende Understøttelse af denne Konto, saa at han kunde se sin Stilling saaledes betrygget, at han efter Overveielse med sine Overordnede i Skolevesenet kunde vie sine Kræfter mere udelst i den Retning, jeg har antydet. Dernæst er der et andet Spørgsmaal. Man vil blandt alle disse Mænd, der have faaet Understøttelse, saa godt som forgjæves lede efter en eneste yngre Videnskabsmand, Digter eller Kunstner, til hvem det danske Folk tør knytte noget Haab om, at der mulig kan blive noget mere end Almindeligt af ham. Er det nu, fordi vi ikke paa disse Omraader have saadanne lovende yngre Mænd, eller er det, fordi selve Regjeringen har troet det hensigtsmæssigere at benytte disse midlertidige Understøttelser til ældre udtjente Mænd, som Pensionister, der vanskelig kunne leve af deres Pension, eller Lignende, istedetfor at søge midlertidig for 2—3—4 Aar at hjælpe enkelte af saadanne Mænd, til hvem man kan knytte noget Haab om, at de derved kunde komme over de første Bankeforhold, der ere tilstede, inden de ved deres Talent erhverve sig et saa anerkjendt Navn, hvis de overhovedet kunne det, at de kunne sikke sig deres Tilværelse. I den sidste Retning tror jeg ligeledes at kunne udtale som en almindelig Tanke hos Finantsudvalget, at det vilde ønske, om den meget ærede Minister vilde kunne være istand til at anvende en Del af det Beløb, som er opført paa denne Konto. Jeg har udtalt mig udførligere om denne Post, fordi man har gjort en Sammenligning mellem Anvendelsen af den i de senere Aar, og som sagt, har fundet en Lidt for stabil Anvendelse og ikke altid saa heldige Anstuelser lagte til Grund derfor, og man derfor ønskede i de 3 af mig antydede Retninger at kunne gjøre nogen Forandring i Fremtiden. — Paa dette Ufsnit har jeg nu kun tilbage et enkelt Spørgsmaal, nemlig det under Nr. 120 angaaende Tilskud fra Kjøbenhavn til Fødsels- og Pleiestiftelsen. Det har i en meget lang Arrække været uforandret,

nemlig 5,000 Rbd. foruden Betskatten, og det er et saa lille Beløb af hele Udgiften ved denne Anstalt og efter Udvalgets Mening et for ringe Beløb i Forhold til den Nytte, som Anstalten yder Kjøbenhavns Kommune, at man har ment deri at have Grund til at opfordre den meget ærede Minister til at søge om muligt at faae dette Forhold noget forandret.

Scavens: Det Spørgsmaal, jeg har nogen Grund til at udtale mig om, angaar det kongelige Theater. Som det jo er forklaret af den ærede Ordfører, har Udvalgets Flertal ment, at i Fremtiden burde det Tilskud, man i det Hele kunde blive enig om at give denne Institution, ydes direkte af Statskassen og ikke af Sorø Akademi. Jeg tror at kunne erindre, at for nogle Aar tilbage var det just fra den anden Side af Salen der blev lagt Vægt paa, at disse Penge burde tages af Sorø Akademi og ikke af Statskassen. Naar der nu imidlertid gjøres andre Anstuelser gjældende, saa vil jeg ikke sige, at jeg betragter det som noget overordentlig Væsentligt, naar Pengene blot komme tilstede; men det forekommer mig dog, at saalenge Sorø Akademi staar i sin nuværende Stilling, hvor der kun er en almindelig Latinsskole derude, og hvor det har et stort Overskud, kan man uden skadelig Følgerenten i den ene eller i den anden Retning anvende dette Overskud ogsaa til at understøtte det kongelige Theater. En helt anden Sag er det jo, hvis det bliver til Virkelighed, som Udvalget har udtalt et Ønske om, at Sorø Akademi engang i Fremtiden kunde faae en helt anden Ordning, hvorved det maatte selv fik Brug for disse Penge. I saa Fald er det ganske naturligt, at Bidraget til det kongelige Theater maatte falde bort, og at Statskassen maatte yde det. Med Hensyn til Forslagene under Nr. 58 og 59, da er det jo, som af Ordføreren bemærket, Tilfældet, at naar der ved Forslaget under Nr. 58 staar „Udvalget“, maa dette forstås saaledes, at Mindretallet kun for saavidt har sluttet sig til dette Forslag, som Udvalgets Flertals Forslag under Nr. 59 ikke vedtages; vedtages Forslaget under Nr. 59, da stemmer Mindretallet imod Forslaget under Nr. 58. I Betænkningens Spalte 429—434, i Serdeleshed den sidste, har Flertallet gjort Rede for, hvorledes det mener, at Theatret skal være istand til saavel at bære Forrentningen af den gamle og ny Gæld, 1 pCt. Afdrag, og endda ogsaa med et Tilskud af 40,000 Kroner. Det er nu efter Mindretallets Formening jeg vil ikke sige umuligt, men sandsynligvis umuligt. I det os meddelte foreløbige Budget ere Udgifterne anslaaede til 642,400 Kroner, foruden en beregnet Overskudsindtægt. Lægges en Overskudsindtægt af 10,000 Kroner til, — og der bør jo dog altid være en Kassebeholdning, gaende over fra det ene Aar til det andet —, bliver den Udgift, der